

Міністерство охорони здоров'я України
Луганський державний медичний університет

ТЕЗИ

II Всеукраїнської науково-практичної конференції
«СУЧАСНІ МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ
ДО АНАЛІЗУ СТАНУ ЗДОРОВ'Я»
(17-18 березня 2008 р.)

Луганськ, 2008
ЧП Натис

(елементом) и ее прототипом возникает резонанс – постоянный информационный обмен автоматически корректирует свойства системы. Биоформа элементов тканей головного, спинного и костного мозга, других органов экспериментальных животных, обладала увеличением объема информативности, производила (по возможности) корреляцию функциональных систем таким образом, чтобы каждая ее часть имела как можно меньше отклонений от нормальных физиологических процессов (компенсаторное приспособление), стремилась в конечном итоге к межуровневой гармонии и внутривидовой упорядоченности и фазовой когерентности (на примере характера электрической активности биоизлучений различных образований головного мозга). Эти явления рассматриваем как матрицу гармонии физиологических процессов.

Изучая схемы физического взаимодействия биоформ и моделируя их путем математических расчетов, графического и топографического изображения формы (схемы) взаимодействия (по теореме Ферма или другим способом) можно строить матрицы гармонии и с помощью спина переносить их на матрицу живой материи. Последняя будет слепо копировать внесенную матрицу извне, корректируя физиологические процессы, управлять ими. А это уже - практическая возможность целенаправленного действия, нового поля деятельности медицины для сохранения здоровья человека.

Литература

Белокриницкий В.С. Монография: «Изменения мозга при действии СВЧ-поля». Одесса, изд. ОГМУ, 2002, 399 с.

Акимов А.Е. Облик физики и технологий в начале XXI века. г.Новосибирск, 2003, 76с.

Белокриницкий. В. С. Гипотеза биологического действия СВЧ-излучений за счет торсионной компоненты полей кручения// Труды 7го Международного симпозиума по электро магнитной совместимости, г.Санкт-Петербург, 26-29 июня 2007,с.355-357.

УДК: 612.112.155.34/.39

УЧАСТЬ НЕЙТРОФІЛЬНИХ ЛЕЙКОЦИТІВ У РОЗВИТКУ СТРЕС-РЕАКЦІЇ

Боярчук О.Д., Лунина Н.В., Чехова В.Є.

Кафедра анатомії, фізіології людини та тварин, ЛНПУ імені Тараса Шевченка, Луганськ, Україна (керівник – професор Н.В. Лунина)

Неодмінною умовою нормальної життєдіяльності організму і збереження самого життя є підтримка постійності внутрішнього середовища, або гомеостазу. Гомеостаз проявляється підтримкою фізіологічних, біохімічних, біоелектричних і інших параметрів організму на постійному рівні з мінімальними допустимими відхиленнями. Таким чином, стрес – це стан порушеного гомеостазу, а стресори – це чинники, що викликають порушення гомеостазу. На стресори організм відповідає стрес-реакцією, тобто адаптивним процесом, який направлений на відновлення гомеостазу і збереження нормальної життєдіяльності.

При різноманітних стресорних впливах неінфекційної природи – крововтрата, фізичне навантаження, вагітність і пологи, знижений барометричний тиск, іммобілізація – організм реагує стереотипною реакцією, що полягає в розвитку нейтрофільного лейкоцитозу, обумовленого активацією гранулоцитопоезу, зменшенням числа лізосом і лізосомальних катіонних білків у нейтрофільних лейкоцитах. Встановлено, що лізосомальні ферменти беруть участь у регуляції найважливіших гомеостатичних метаболічних систем організму, залежних від фактора Хагемана.

Таким чином, була обґрунтована гіпотеза про біологічне значення нейтрофільного лейкоцитозу при дії стресорів неінфекційної природи.

При дії на організм неінфекційних стресорів через периферичні альфа- і бета-адренорецептори симпатична нервова система бере участь у розвитку нейтрофільного

лейкоцитозу, а також визначає функціональний стан лізосомального апарату нейтрофілів. Встановлено роль гормонів універсальних стрес-реалізуючих систем організму – гіпоталамо-гіпофізарно-адренокортикальної і гіпоталамо-гіпофізарно-тиреоїдної, а також інсуліну в ендокринній регуляції активності лізосомального апарату нейтрофілів. Була встановлена залежність імунореактивності організму від функціонального стану лізосомального апарату нейтрофільних лейкоцитів. У свою чергу, як імунодепресія, так і імуностимуляція організму при стрес-реакції істотно змінюють активність не тільки лізосомального апарату нейтрофілів, але й найважливіших гомеостатичних метаболічних систем, активність яких визначається лізосомальними ферментами нейтрофільних лейкоцитів.

У процесі дослідження ролі лізосомальних ферментів нейтрофілів у стрес-реакціях було встановлено порушення гомеостазу, характерне для ДВЗ-синдрому. Модельні експерименти по відтворенню ДВЗ-синдрому підтвердили участь лізосомальних ферментів нейтрофілів у його формуванні.

Таким чином, у нашій лабораторії вперше була доведена роль нейтрофільних лейкоцитів, і зокрема їх лізосомальних ферментів, у гуморальній регуляції метаболічних систем при розвитку стрес-реакції.

УДК: 614.7:612.017.1-053.2

ВПЛИВ ФАКТОРІВ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ФОРМУВАННЯ ІМУННОГО СТАТУСУ НАСЕЛЕННЯ

Винарська О.І., Григоренко Л.Є., Лук'янчук С.В., Чубук Т.А.

Лабораторія алергено-небезпечних факторів ДУ „Інститут гігієни та медичної екології ім. О.М.Марзєєва АМНУ”, м.Київ, Україна (академ. АМНУ А.М.Сердюк)

Вивчення змін імунологічних показників у населення, яке мешкає в різних екологічних умовах, є актуальною проблемою як з теоретичної, так і з практичної точки зору профілактичної медицини, оскільки отримані дані дозволяють розкрити механізми взаємодії організму з навколишнім середовищем та виявити його адаптаційно-присосовчі можливості в умовах зростаючого антропогенного навантаження. Поглиблення знань у цьому напрямку дадуть змогу удосконалити донозологічну діагностику та своєчасно розробити і провести профілактичні заходи, спрямовані на збереження здоров'я населення.

Аналіз та підсумок імунологічного обстеження 597 дітей, які мешкають в районах м. Києва з різним ступенем забруднення довкілля, дозволили встановити, що характер зрушень в окремих ланках імунної системи дитячого населення залежить від якісного та кількісного складу (частота перевищень середньодобових ГДК, перевищення максимально розових ГДК) антропогенного забруднення території.

На підставі даної оцінки характеру та глибини порушень в імунній системі організму було проранжовано райони за ступенем можливих несприятливих наслідків для здоров'я. Представлений підхід до ранжування районів за ступенем наростання змін в імунному статусі населення з урахуванням даних епідемічних досліджень та впливу факторів навколишнього середовища дозволить скласти уявлення про можливий внесок екологічних умов у формуванні імунного статусу організму.

ЗМІСТ

ФАКТОР, ПОВЫШАЮЩИЙ УРОВЕНЬ ЖЕЛЕЗА ПЛАЗМЫ КРОВИ ПРИ СТИМУЛИРОВАНИИ ЭРИТРОПОЭЗЕ Филимонов В. И., Бессараб Г.И., Сокуренок Н.Д., Дубинский Ю.П., Ломакин Д.Ю. ...	2
ВЛИЯНИЕ ЗАНЯТИЙ ФИЗКУЛЬТУРОЙ НА СОСТОЯНИЕ ЗДОРОВЬЯ И АДАПТАЦИОННЫХ ВОЗМОЖНОСТЕЙ СТУДЕНТОВ 1-ГО КУРСА ЛУГАНСКОГО МЕДУНИВЕРСИТЕТА Батова А.Р., Залорожный С.П., Хвостиков П.П., Тананакина Т.П.	2
ТЕОРИЯ ФУНКЦИОНАЛЬНЫХ СИСТЕМ: НОВОЕ ПОНИМАНИЕ ФИЗИОЛОГИЧЕСКИХ ПРОЦЕССОВ МОЗГА И ПЕРСПЕКТИВЫ ИХ КОРРЕКЦИИ. В.С.Белокриницкий	3
УЧАСТЬ НЕЙТРОФИЛЬНЫХ ЛЕЙКОЦИТІВ У РОЗВИТКУ СТРЕС-РЕАКЦІЇ Боярчук О.Д., Лунина Н.В., Чехова В.Є.....	4
ВПЛИВ ФАКТОРІВ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА ФОРМУВАННЯ ІМУННОГО СТАТУСУ НАСЕЛЕННЯ Винарська О.І., Григоренко Л.Є., Лук'яничук С.В., Чубук Т.А.....	5
ВПЛИВ СОЛКОСЕРИЛУ НА ЗМІНИ МОТОРНОЇ АКТИВНОСТІ ТА ЕЕГ В ЩУРІВ ІЗ ЧЕРЕПНО-МОЗКОВОЮ ТРАВМОЮ (ЧМТ) Волохова Г.О., Стоянов О.М.	6
ВЛИЯНИЕ СОЦИАЛЬНОЙ АДАПТИРОВАННОСТИ НА НЕСПЕЦИФИЧЕСКУЮ СОПРОТИВЛЯЕМОСТЬ ОРГАНИЗМА ДЕТЕЙ И ПОДРОСТКОВ Витришак С.В., Савина Е.Л., Сапина Е.В., Погорелова И.А., Сичанова Е.В.....	6
ЗМІНИ СПІВВІДНОШЕННЯ ТОНУСУ РІЗНИХ ВІДДІЛІВ ВЕГЕТАТИВНОЇ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ НА ФОНІ ЙОДОДЕФИЦИТУ У ДІТЕЙ . І.В.Ємельяненко, В.В.Останов.	8
ФІЗИЧНА ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ ТА ЕРГОМЕТРИЧНІ ПОКАЗНИКИ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ СЕРЦЕВО-СУДИННОЇ СИСТЕМИ Євстафєєв В.М., Скиба О.В., Поснелов О.М.	8
ДИСФЕРМЕНТЕМІЯ ЯК РАННІЙ, ЧУТЛИВИЙ, ДИНАМІЧНИЙ МАРКЕР МЕТАБОЛІЧНИХ ПОРУШЕНЬ ПРИ ІМОБІЛІЗАЦІЙНОМУ СТРЕСІ У ЩУРІВ. Ігрунова К.М., Зарубкіна О.В.	9
ЗМІНИ ІМУННОГО ТА МЕТАБОЛІЧНОГО ГОМЕОСТАЗУ ПІД ВПЛИВОМ ТРИВАЛОЇ М'ЯЗОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ. Іванюра І. О., Глазков Е.О., Раздайбедін В.М.	10
КЛЕТКА ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ РИТМОКАРДИОИНТЕРВАЛОГРАФИИ ЛАБОРАТОРНЫХ ЖИВОТНЫХ. Каликин К.Г., Смирнов С.Н., Гречишкина Т.Ф., Фомина К.А.....	10